

Jelenetek az "A 14 karátos autó" című forgatókönyvből

BELSŐ. LÉGIÓS KASZÁRNYA, ÜGYELETES SZOBA. ÉJSZAKA

Az íróasztalnál egy középkorú, bajuszos tiszt ül, gyűrött, álmos arccal, zubbonyának felső gombja kilazítva. Az előtte lévő papírokra mered, kezében toll, szájában félig elszívott cigaretta. Felnéz az előtte álló Gorcsevre.

TISZT

Neve?

GORCSEV

Gorcsev Iván.

TISZT

Vagyona van?

GORCSEV

Úgy cirka százezer frank...meg az apró...

A tiszt abbahagyja az írást, és figyelmesen végigméri Gorcsevet.

TISZT

És mi készíti arra, hogy ekkora összeg birtokában felvétesse magát a Légióba?

GORCSEV

A Szerelem!

KÜLSŐ. ORSZÁGÚT. NAPPAL

Gorcsev a virágszállító furgonnal egy szakadékokkal keretezett szerpentinúton hajt, félkézzel kormányoz, másikkal pedig cigarettára próbál gyújtani, amikor feltűnik mögötte a báró autója, és FELBŐGŐ motorral utóléri Gorcsev kocsiját, és lőerejét kihasználva megpróbálja leszoritani az útról. Gorcsev ide-oda rángatva a kormányt valahogy elkerüli, hogy lezuhanjon, de csak idő kérdése, hogy mikor vét el egy mozdulatot. A visszapillantóba nézve látja a báró vicsorgó arcát, aki egy pillanatra elengedi a kormányt és kézjelekkel mutatja neki: "repülni fogsz!". Gorcsev szintén gesztusokkal jelzi hogy "te fogsz repülni". A báró ádáz arccal erre beletapos a gázpedálba és nyomja előre Gorcsev kocsiját aminek már füstölnek a kerekei a kétségbeesett fékezéstől. Ekkor egy rövid egyenes szakaszhoz érnek, ahol Gorcsev hirtelen gázt ad és kifarol, majd a báró kocsija mellett visszafordulva, kilő. Közben rákacsint a meglepett báróra, és ujjából pisztolyt "formálva" úgy tesz mintha rá lőne. A bárót viszi a lendület és a következő kanyarban "elszáll". Gorcsev lefékez és az ablakon kihajolva elégedetten figyel a báró kocsija LASSITOTT

FELVÉTELBEEN egy alatt elterülő benzinkút felé veszi az irányt. A báró a szélvédőn át kizuhan, LASSITVA tovább repül, közben dühösen felnéz Gorcsevre, aki "beint" neki... A báró még LASSÍTVÁ repül a levegőben, közben odakiált Gorcsevnek.

BÁRÓ

Elkaplak Gorcsev...!

Gorcsev a füléhez teszi a kezét és mutatja: nem hallja. A báró autója ekkor becsapódik a benzinkútba amely egy hatalmas detonáció kíséretében FELROBBAN. Mindent beborít a fekete füst.

KÜLSŐ. KIKÖTŐ. ESTE.

A kihalt kikötő szélén a tenger sötét hullámai nyaldossák a rakpart fekete köveit, a gázlámpák sárga fényében élesen csillog a nedves macskakő. A távolban egy világítótorony pászmája látszik és időről időre bevilágítja a sötét kikötőt. Beljebb a raktárépületek és egy köztük nyíló sikátor előtt, egy ponyvával letakart teherautó mellett, félkörben hét-nyolc martalóc várakozik. Ekkor AUTÓBERREGÉS hallatszik, odakapják a fejüket. Az egyik sikátor felől autók reflektorai világítják meg a rakpartot: kigördül két autó és megállnak az alakokkal szemben. A teherautó reflektorai felkapcsolódnak: fényében láthatóvá válik az Alfa Rómeó és egy kísérő kocsis. Kinyílnak az ajtajaik: kilép Laboux és De Bertin. Kis késéssel báró is kiszáll a másik autóból. Velük szemben Jázmin és a martalócok, ugrásra készen. A két tábor hunyorogva néz egymás szemébe.

BÁRÓ

Anette Laboux-ért jöttünk!

LABOUX

(fennhangon)

Hol van a lányom?

A teherautó felől egy hang hallatszik.

PORTENIF (V.O.)

Hol van az arany?

A teherautó mögül egy alak lép ki az árnyékból: Portenif az. Megállnak egymással szemben. A báró fürkészve Laboux-ra tekint. De Bertin összeráncolja a szemöldökét.

LABOUX

Portenif!

Az autók reflektorait lekapcsolják, csak a lámpáik égnek.

LABOUX (CON'T)

Reméltem, hogy életed végéig a fegyenc táborban rohadsz...

PORTENIF

Gustave "Naiv" Laboux.

Végig mérik egymást.

LABOUX

Leverlek mint részeg szpáhi a zászlórudat!

PORTENIF

Ne a pofád, hanem a kezed járjon!

LABOUX

Ezen ne múljon!

Azzal Laboux a pisztolytáskájához kap, erre Portenif is, mire körülöttük az árnyékból kalapos, ballonkabátos alakok lépnek elő, kezük mélyen a zsebükbe süllyesztve.

PORTENIF

Hát ez meg mi a fene?

A báró meglepve áll.

LABOUX

(halkan De Bertinhez)

Nem erről volt szó!

DE BERTIN

Nem, de ez a "protokoll"!

Portenif közbeszól.

PORTENIF

Hol az arany?

A martalócok és a ballonkabátos ügynökök feszülten néznek egymás szemébe. Laboux az Alfa Rómeó felé int.

LABOUX

Itt áll előtted. Négy keréken.

PORTENIF

(elismerően)

Ezt nevezem. Egy "tizennégy karátos autó"!

Int Jázminnak. A martalócok csoportjából ekkor kiválik egy szemüveges, őszes hajú, pocakos férfi (Kvasztics Fedor, 58), egyik kezében egy bőrtáska, másikban egy laposüveg, meghúzza, majd a zsebébe süllyeszt.

JÁZMIN

Ne vegye bizalmatlanságnak, de először megvizsgálnánk az árut.
Laboux int nekik, hogy jöhetnek.

PORTENIF

Engedd meg, hogy bemutassam Dr. Kvasztics Fedor urat, a kémiai
tudományok lezüllött professzorát...

Fedor kinyitja a táskát. Elővesz egy sztetoszkópot, az autó oldalára
helyezi és itt-ott megkopogtatja a karosszériát. Elővesz egy, a székek
feltöréséhez használt kézifúrót és kis lyukat fúr az autó oldalába.
Elteszi, kivesz a táskából egy lombikot meg egy csipeszt. A csipesszel
egy aranyárgán csillogó fémdarabot vesz ki a lyukból és
belepottyantja a lombikba: a folyadék FORTYOGNI kezd, majd
elszíneződik. Fedor elégedetten csettint.

KVASZTICS FEDOR

Tizennégykarátos!

A bárónak felcsillan a szeme.

PORTENIF

(elégedetten)

Akkor részünkről rendben!

LABOUX

Részemről majd akkor, ha a lányom biztonságban van.

Portenif biccent.

PORTENIF

Jázmin! MenjeteK a B ponthoz és adjátok vissza a tábornok úrnak a
lányt!

De Bertin és Jázmin beszáll egy autóba.

BÁRÓ

(határozottan)

Várjanak! Én is megyek...

KÜLSŐ/BELSŐ. KIKÖTŐI PARANCSNOKSÁG. ÉJSZAKA.

A kikötői parancsnokság épületén a felirat alig kivehető a viharban.
Bent mindössze egy lámpa ég, körötte egy légy zümmög magányosan. Kint
süvít a szél. Az ügyeletes tiszt hangosan horkolva az asztalra borulva
az igazak álmát alussza.

GORCSEV (V.O.)

(hangosan)

Vive la France!

A tiszt hirtelen felugrik, és ezzel lever az asztalról egy iratköteget, egy félig megivott, üveg calvados-t és egy Napóleon mellszobrot, de ahogy a szobor után kap, a szék felborul, a nekitámasztott tiszti kard csörömpölve a földre zuhan, magával rántva a sarokba támasztott francia zászlót, ami leveri a falról a köztársasági elnök képét, ami zuhantában letép egy táblát a "Liberté. Égalité. Fraternité" szöveggel, amit a tiszt még utolsó pillanatban elkap. Majd az ajtó irányába pillant, és elhúltan a belépőre mered: ott áll Gorcsev, mint egy kelta hadisten, a palástként magára terített francia nemzeti lobogóban. Homokkal borított arcából csak a szeme fehérje világít, mögötte a szél csapkodja az ajtót, és kint ha kevésbé is, de tombol a számun.

GORCSEV

(szuggesztíven)

Sürgős küldeményt hoztam Laboux tábornok részére! Kérem, azonnal adja meg elérhetőségi koordinátáit!

A tiszt kigúvadt szemmel, elképedve néz Gorcsevre.

GORCSEV (CON'T)

Gyorsan! Az ügy nem tűr halasztást!

A tiszt kapkodva, idegesen az íróasztal fiókba túr, előhúz egy köteg papírlapot.

TISZT

(hadarva)

Külügyi Rezidencia, Rue de Gitane!

Gorcsev kimérten biccent.

GORCSEV

Merci bien!

Azzal megfordul és a szélben csapkodó francia zászlóval a vállán eltűnik a hajnal vörös fényében fürdő kikötőben.